

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/52/EK IRÁNYELVE

(2008. május 21.)

a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 61. cikke c) pontjára, valamint 67. cikke (5) bekezdésének második francia bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Közösség célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítását és fenntartását, ahol a személyek szabad mozgása biztosított. Ennek érdekében a Közösségnek többek között intézkedéseket kell elfogadnia a polgári ügyekben történő igazságügyi együttműködés terén, amelyekre a belső piac helyes működéséhez van szükség.
- (2) Az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés elve alapvető, ezért az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülésén, az igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáférés lehetővé tétele érdekében felszólította a tagállamokat alternatív, bíróságon kívüli eljárások kidolgozására.
- (3) A Tanács 2000 májusában alternatív polgári és kereskedelmi jogi vitarendezési módszerekről szóló következtetéseket fogadott el, amelyekben megállapította, hogy az alapelvek kidolgozása e területen nélkülözhetetlen lépés a polgári és kereskedelmi ügyekben folyó viták rendezésére szolgáló, bíróságon kívüli eljárások fejlesztésének és működésének lehetővé tétele felé, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés egyszerűsítése és javítása érdekében.

(4) 2002 áprilisában a Bizottság zöld könyvet nyújtott be a polgári és kereskedelmi törvény szerinti alternatív vitarendezési módszerekről, számba véve az Európai Unióban az alternatív vitarendezési módszereket illetően fennálló helyzetet, és széles körű konzultációkat kezdeményezett a tagállamokkal és az érdekelt felekkel a közvetítés használatának előmozdítására irányuló lehetséges intézkedésekről.

(5) Az igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáférés biztosításának célja – az Európai Unió a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítására irányuló politikájának részeként – a bírósági és a bíróságon kívüli vitarendezési módszerekhez való hozzáférést egyaránt magában kell hogy foglalja. Ennek az irányelvnek hozzá kell járulnia a belső piac helyes működéséhez, különösen a közvetítési szolgáltatások hozzáférhetőségét illetően.

(6) A közvetítés a polgári és kereskedelmi ügyekben a viták takarékos és gyors, bíróságon kívüli rendezését biztosíthatja, a felek igényei szerint kialakított eljárások révén. A közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodásokat nagyobb valószínűséggel tartják be önként, és valószínűbb, hogy a felek között korrekt és fenntartható kapcsolat marad meg. Ezek az előnyök még inkább szembetűnőbbek a határokon átnyúló elemeket is tartalmazó helyzetekben.

(7) A közvetítés igénybevételének további támogatására és a közvetítést igénybe vevő felek számára támaszt nyújtó, kiszámítható jogi keret biztosítása érdekében szükség van különösen a polgári eljárás kulcsfontosságú szempontjaival foglalkozó keretjogszabályok bevezetésére.

(8) Ezen irányelv rendelkezései csak a határokon átnyúló vitákban történő közvetítésre alkalmazandók, azonban semmi nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy ezeket a rendelkezéseket belföldi közvetítési eljárásokban is alkalmazzák.

⁽¹⁾ HL C 286., 2005.11.17., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. március 29-i véleménye (HL C 27. E, 2008.1.31., 129. o.) és a Tanács 2008. február 28-i közös álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és az Európai Parlament 2008. április 23-i álláspontja (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(9) Ez az irányelv semmiképpen nem akadályozhatja a modern kommunikációs technológiák alkalmazását a közvetítési eljárásban.

- (10) Ezt az irányelvet azokban az eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben a határokon átnyúló vitában részt vevő kettő vagy több fél önkéntes alapon, közvetítő segítségével maga kísérli meg vitájának peren kívüli megállapodás elérésével történő rendezését. Ezt az irányelvet polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni. Nem alkalmazandó ugyanakkor olyan jogokra és kötelezettségekre, amelyekről a felek a megfelelő alkalmazandó jogszabályok alapján nem rendelkezhetnek. Az ilyen jogok és kötelezettségek különösen gyakoriak a családjában és a munkájában.
- (11) Ez az irányelv nem alkalmazandó a szerződéskötést megelőző tárgyalásokra, sem a bírósági jellegű eljárásokra, úgymint az egyes bírósági békéltetési rendszerek, fogyasztói panaszrendszerek, választott bíróságot és szakértői határozat, illetve a vita rendezésére hivatalos – jogilag kötelező vagy nem kötelező érvényű – ajánlást kiadó személyek vagy testületek kezelésében lévő eljárások.
- (12) Az irányelv olyan esetekre is alkalmazandó, amelyekben bíróság utalja a feleket közvetítésre vagy a nemzeti jog írja elő számukra közvetítés igénybevételét. Továbbá amennyiben a nemzeti jog értelmében bíróság közvetítőként járhat el, ez az irányelv alkalmazandó az olyan bíróság által végzett közvetítésre is, aki nem felelős a vitás ügyre vagy ügyekre vonatkozó bírósági eljárásokért. Ezen irányelv hatálya ugyanakkor nem terjedhet ki a vitás ügyben eljáró bíróság vagy bíróság által a bírósági eljárás keretei között a vita rendezésére tett kísérletekre, vagy olyan esetekre, amelyekben az eljáró bíróság vagy bíróság segítséget vagy tanácsot kér egy hozzáértő személytől.
- (13) Az ezen irányelv által előírt közvetítés önkéntes eljárás abban az értelemben, hogy azt a felek maguk irányítják, kívánságuk szerint szervezhetik és tetszőleges időpontban meg is szakíthatják. A nemzeti jognak azonban lehetőséget kell biztosítania a bíróságoknak a közvetítési eljárásra vonatkozó határidők megszabására. A bíróság továbbá – adott esetben – felhívhatja a felek figyelmét a közvetítés lehetőségére.
- (14) Ez az irányelv nem sértheti a közvetítés igénybevételét kötelezővé tevő, ösztönző vagy szankcionáló nemzeti jogszabályokat, feltéve, hogy az ilyen jogszabályok nem akadályozzák a feleket az igazságszolgáltatás igénybevételéhez való joguk gyakorlásában. Ez az irányelv nem érinti a meglévő önszabályozó közvetítési rendszereket, amennyiben ezek az irányelv hatálya alá nem eső szempontokkal foglalkoznak.
- (15) A jogbiztonság érdekében ez az irányelv megjelöli, hogy mely időpont alapvető fontosságú annak eldöntésében, hogy egy, a felek által közvetítés útján rendezni kívánt vita határokon átnyúló vita-e vagy sem. Írásos megállapodás hiányában úgy kell tekinteni, hogy a felek abban az időpontban állapodtak meg a közvetítés igénybevételéről, amikor a közvetítési folyamat megkezdésére irányuló konkrét lépéseket megtették.
- (16) A titoktartás tekintetében szükséges kölcsönös bizalom biztosítása, az elévülési időszakokra gyakorolt hatás, valamint a közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodások elismerése és végrehajtása érdekében a tagállamoknak bármely általuk megfelelőnek ítélt eszközzel ösztönözniük kell a közvetítők képzését és a közvetítési szolgáltatások nyújtása vonatkozásában hatékony minőségellenőrzési mechanizmusok bevezetését.
- (17) A tagállamoknak határozzák meg az ilyen mechanizmusokat, amelyek piaci alapú megoldások igénybevételére is kiterjedhetnek, továbbá e tekintetben a tagállamoktól nem kívánható finanszírozás. A mechanizmusoknak a közvetítési eljárás rugalmasságának és a felek autonómiájának megőrzését és annak biztosítását kell célozniuk, hogy a közvetítés hatékony, pártatlan és hozzáértő módon történjen. A közvetítőket tájékoztatni kell a közvetítők európai magatartási kódexéről, amelyet elérhetővé kell tenni az interneten a nyilvánosság számára is.
- (18) A fogyasztóvédelem területén a Bizottság ajánlást⁽¹⁾ fogadott el, amely megállapítja azokat a minőségi minimumkritériumokat, amelyeket a fogyasztói jogviták közös megegyezésen alapuló rendezésében eljáró bíróságon kívüli testületeknek felhasználniuk részére kínálniuk kell. Az ajánlás hatálya alá tartozó közvetítőket vagy szervezeteket ösztönözni kell az ajánlás alapelveinek tiszteletben tartására. Az ezekre a testületekre vonatkozó információk terjesztésének megkönnyítése érdekében a Bizottság létrehoz egy adatbázist azokról a bíróságon kívüli rendszerekről, amelyek a tagállamok szerint betartják az említett ajánlás elveit.
- (19) A közvetítést nem szabad a bírósági eljárás kevésbé hatékony alternatívájának tekinteni, abban az értelemben, hogy a közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodások betartása a felek jó szándékától függene. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a közvetítés eredményeképpen létrejött írásbeli megállapodásban részes felek a megállapodásuk tartalmát végrehajthatóvá nyilváníthatassák. A tagállamok csak akkor tagadhatják meg egy megállapodás végrehajthatóvá nyilvánítását, ha annak tartalma ellentétes a tagállam jogszabályaival – ideértve a nemzetközi magánjogi jogszabályokat is –, vagy ha a tagállam jogszabályai nem rendelkeznek az adott megállapodás tartalmának végrehajthatóságáról. Ez az eset áll fenn, ha a megállapodásban meghatározott kötelezettség jellegéből adódóan nem végrehajtható.

⁽¹⁾ A Bizottság 2001. április 4-i 2001/310/EK ajánlása a fogyasztói jogviták közös megegyezésen alapuló rendezésében eljáró bíróságon kívüli szervekre vonatkozó elvekről (HL L 109., 2001.4.19., 56. o.).

- (20) Egy adott tagállamban végrehajthatóvá nyilvánított, közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodás tartalmát a vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabályok alapján a többi tagállamban el kell ismerni és végrehajthatóvá kell nyilvánítani. Ez történhet például a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾, vagy a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet alapján⁽²⁾.
- (21) A 2201/2003/EK rendelet kifejezetten előírja, hogy ahhoz, hogy más tagállamban végrehajthatóak legyenek, az ilyen megállapodásoknak végrehajthatónak kell lenniük a megkötésük helye szerinti tagállamban. Következésképpen, ha egy családjogi közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodás tartalma nem végrehajtható a megkötésének helye szerinti tagállamban, és abban a tagállamban, amelyben végrehajthatósága iránti kérelmet benyújtották, ez az irányelv nem ösztönözheti a feleket arra, hogy a kérdéses megállapodásnak egy másik tagállamban való végrehajthatóvá nyilvánítása révén a megállapodás helye szerinti tagállam jogát megkerüljék.
- (22) Ez az irányelv nem érintheti a közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodások végrehajtására irányuló tagállami szabályokat.
- (23) A közvetítésben fontos a bizalmas jelleg, és ennél fogva az irányelvnek elő kell írnia a polgári eljárási szabályok minimális mértékű összeegyeztethetőségét tekintettel arra, hogy miként védhető meg a közvetítés bizalmasága az ezt követő polgári és kereskedelmi, bírósági vagy választott bírósági eljárások során.
- (24) Annak érdekében, hogy a feleket a közvetítés igénybevételeire ösztönözzék, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az elévülési időszakra vonatkozó szabályaik ne akadályozzák meg a feleket abban, hogy bírósághoz vagy választott bírósághoz forduljanak, ha közvetítési kísérletük sikertelen. A tagállamoknak annak ellenére is biztosítaniuk kell ennek az eredménynek az elérését, hogy az irányelv nem harmonizálja az elévülési időszakokra vonatkozó nemzeti jogszabályokat. Ez az irányelv nem érintheti a tagállamokban – például a közlekedési jog területén – végrehajtott nemzetközi megállapodásokban előírt elévülési időszakokkal kapcsolatos rendelkezéseket.
- (25) A tagállamoknak ösztönözniük kell, hogy a közvélemény számára nyújtsanak tájékoztatást a közvetítők vagy a közvetítői szolgáltatást nyújtó szervezetek elérhetőségére vonatkozóan. Ösztönözniük kell továbbá a jogászokat, hogy tájékoztassák ügyfeleiket a közvetítés lehetőségéről.
- (26) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽³⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (27) Ez az irányelv törekszik az alapvető jogok érvényesülésének elősegítésére, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket.
- (28) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke vagy hatása miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (29) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően az Egyesült Királyság és Írország jelezte részvételi szándékát ezen irányelv elfogadásában és alkalmazásában.
- (30) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 338., 2003.12.23., 1. o. A 2116/2004/EK rendelettel (HL L 367., 2004.12.14., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél és hatály

(1) Ezen irányelv célja a jogviták alternatív rendezéséhez való hozzáférés elősegítése és a jogviták egyezséggel történő rendezésének megkönnyítése, azáltal, hogy ösztönzi a közvetítés igénybevételét és biztosítja a közvetítés és a bírósági eljárás közötti kiegyensúlyozott kapcsolatot.

(2) Ezt az irányelvet határokon átnyúló vitákban, polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, kivéve azon jogok és kötelezettségek tekintetében, amelyekről a megfelelő alkalmazandó jogszabályok szerint a felek nem rendelkeznek. Ez az irányelv nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre, vagy az államnak a közhatalmi jogosítványai gyakorlása (*acta iure imperii*) során végrehajtott intézkedéseire vagy mulasztásaira vonatkozó felelősségre.

(3) Ebben az irányelvben a „tagállamok” kifejezés a tagállamokat jelenti, Dánia kivételével.

2. cikk

Határokon átnyúló viták

(1) Ezen irányelv alkalmazásában határokon átnyúló vita az olyan vita, amelyben legalább az egyik fél a másik felétől eltérő tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel abban az időpontban, amikor:

- a) a felek a vita felmerülését követően megállapodnak a közvetítés igénybevételéről;
- b) a közvetítést a bíróság rendeli el;
- c) a közvetítés igénybevételére vonatkozó kötelezettség keletkezik a nemzeti jog szerint; vagy
- d) az 5. cikk alkalmazásában a feleket felhívják a közvetítés igénybevételére.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a 7. és 8. cikk alkalmazásában határokon átnyúló vita az olyan vita is, amelyben a felek közötti közvetítést követően az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett időpontban a felek lakóhelyeül vagy szokásos tartózkodási helyeül szolgáló tagállamtól eltérő tagállamban bírósági vagy választott bírósági eljárást indítottak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a lakóhelyet a 44/2001/EK rendelet 59. és 60. cikkével összhangban kell meghatározni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „Közvetítés”: olyan strukturált eljárás – függetlenül megnevezésétől vagy az arra való hivatkozástól –, amelyben egy jogvitában részt vevő két vagy több fél önkéntes alapon, közvetítő segítségével maga kíséri meg vitájának megállapodással történő rendezését. Ezt az eljárást a felek kezdeményezhetik, vagy bíróság javasolhatja vagy rendelheti el, vagy egy tagállam joga írhatja elő.

A közvetítés magában foglalja továbbá a kérdéses jogvitára vonatkozó bármely bírósági eljárásért nem felelős bíró által végzett közvetítést. Nem foglalja magában a jogvitára vonatkozó bírósági eljárás folyamán a megkeresett bíróság vagy bíró részéről a kérdéses jogvita rendezésére tett kísérleteket.

- b) „Közvetítő”: bármely harmadik személy, akit felkértek hatékony, pártatlan és hozzáértő módon folytatott közvetítésre, függetlenül e harmadik személy megnevezésétől vagy szakmájától az érintett tagállamban, valamint a harmadik személynek a közvetítés lebonyolítására való kinevezése vagy felkérése módjától.

4. cikk

A közvetítés minőségének biztosítása

(1) A tagállamok minden általuk megfelelőnek tartott eszköz segítségével ösztönzik az önkéntes magatartási kódexeknek a közvetítők és a közvetítési szolgáltatást nyújtó szervezetek általi kidolgozását és az ezekhez történő csatlakozást, valamint a közvetítési szolgáltatások nyújtására vonatkozó egyéb hatékony minőség-ellenőrzési mechanizmusokat.

(2) A tagállamok ösztönzik a közvetítők alap- és továbbképzését annak biztosítása érdekében, hogy a közvetítésre a felek szempontjából hatékony, pártatlan és hozzáértő módon kerüljön sor.

5. cikk

Közvetítés igénybevétele

(1) Adott esetben, és tekintettel az eset valamennyi körülményére, az ügyben eljáró bíróság felhívhatja a feleket a közvetítés igénybevételére a jogvita rendezése érdekében. A bíróság felhívhatja továbbá a feleket arra is, hogy vegyenek részt egy, a közvetítés igénybevételéről szóló tájékoztatón, ha ilyen tájékoztatókat tartanak, és azok könnyen igénybe vehetők.

(2) Ez az irányelv nem érinti a közvetítés igénybevételét – a bírósági eljárás megkezdése előtt vagy után – kötelezővé tevő, ösztönző vagy szankcionáló nemzeti jogszabályokat, feltéve, hogy az ilyen jogszabályok nem akadályozzák a feleket az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférési joguk gyakorlásában.

6. cikk

A közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodások végrehajthatósága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felek vagy a felek bármelyike a többi fél kifejezett beleegyezésével kérhesse, hogy a közvetítés eredményeképpen létrejött írásbeli megállapodás tartalmát nyilvánítsák végrehajthatóvá. Az ilyen megállapodás tartalmát végrehajthatóvá kell nyilvánítani, kivéve, ha a szóban forgó esetben a megállapodás tartalma a kérelem benyújtása szerinti tagállam jogába ütközik, vagy ha annak a tagállamnak a joga nem rendelkezik végrehajthatóságáról.

(2) A megállapodás tartalmát bíróság vagy egyéb illetékes hatóság ítéletben vagy határozatban vagy hiteles okiratban végrehajthatóvá nyilváníthatja, a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállam jogszabályaival összhangban.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot, hogy az (1) és a (2) bekezdés szerinti kérelmekkel mely bíróságokhoz vagy egyéb hatóságokhoz lehet fordulni.

(4) E cikk egyetlen rendelkezése sem érinti az (1) bekezdéssel összhangban végrehajthatóvá nyilvánított megállapodások más tagállamban való elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat.

7. cikk

A közvetítés bizalmas jellege

(1) Tekintve, hogy a közvetítés bizalmas jelleggel végzendő, a tagállamok – a felek ettől eltérő megállapodása hiányában – biztosítják, hogy sem a közvetítők, sem a közvetítési folyamat adminisztrációjában részt vevő személyek nem kötelezhetők bizonyítékot szolgáltatni polgári és kereskedelmi bírósági, vagy választott bírósági eljárásban olyan információkról, melyek a közvetítési eljárás során vagy azzal kapcsolatban merülnek fel, kivéve:

a) ha ezt az érintett tagállam közrendjével kapcsolatos nyomós indokok szükségessé teszik, különösen ha gyermekek érdekei védelméhez vagy személyek testi vagy lelki épsége megsértésének megakadályozásához kívánatos; vagy

b) ha a közvetítés eredményeképpen létrejött megállapodás tartalmának hozzáférhetővé tétele szükséges a megállapodás végrehajtásához vagy érvényesítéséhez.

(2) Az (1) bekezdésben említettek nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb intézkedéseket hozzanak a közvetítés bizalmas jellegének védelmében.

8. cikk

A közvetítés hatása az elévülési időre

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogvitát közvetítéssel rendezni megkísérlő feleket ezt követően ne akadályozza az elévülési időszaknak a közvetítés alatt történő lejárta az említett jogvitához kapcsolódó bírósági eljárás vagy választott bírósághoz kezdeményezésében.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az azon nemzetközi megállapodásokban előírt elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket, amelyeknek a tagállamok részes felei.

9. cikk

A közvélemény tájékoztatása

A tagállamok – bármely általuk megfelelőnek ítélt eszközzel – ösztönzik, hogy a közvélemény számára, különösen az interneten hozzáférhetőek legyenek a közvetítők és közvetítői szolgáltatást végző szervezetek elérhetőségére vonatkozó információk.

10. cikk

Tájékoztatás az illetékes bíróságokról és hatóságokról

A Bizottság bármely megfelelő eszközzel nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a 6. cikk (3) bekezdése alapján az illetékes bíróságokról vagy hatóságokról a tagállamok által közölt információkat.

11. cikk

Felülvizsgálat

Legkésőbb 2016. május 21-ig a Bizottság jelentést terjeszt elő ezen irányelv alkalmazásáról az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére. A jelentés figyelembe veszi a közvetítés fejlődését az Európai Unió egész területén, valamint ennek az irányelvnek a hatását a tagállamokban. Szükség esetén a jelentést javaslatok kísérik az irányelv kiigazítására.

12. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2011. május 21-ig megfeleljenek, a 10. cikk kivételével, amelynek legkésőbb 2010. november 21-ig kell megfelelni. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

14. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. május 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J. LENARČIČ